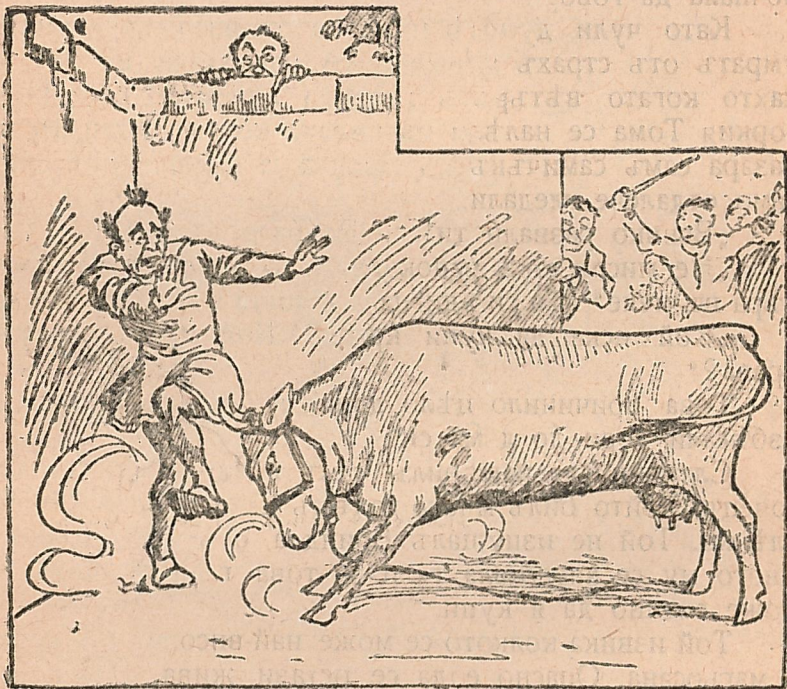

Такова едно забавление градът отдавна не бил виждалъ. Скоро Бриндла загасила скжперника въ единъ жгълъ, гдѣто се спрѣла съ наведена глава и съ остритѣ си рокове насочени противъ скжперника.

„Отърви ме, отърви ме!“ викалъ скжперникътъ, когато Тома пристигналъ токорѣчи задъханъ.

„Какво?“ мучала Бриндла. „За мене прѣдлагашъ само десетъ лева и още искашъ да ме изгоришъ ли?“

„Ще ти покажа азъ какво мисля за това!“ И, като казала това, присторила се, че иска да го забучи на роговетѣ си.

„Ще ти дамъ сто лева,“ казвалъ плачливо стариятъ скжперникъ и умолително гледалъ Тома, щомъ само ме отървешъ отъ това разярено животно!“

„Това е вече съвсѣмъ друго!“ казала Бриндла и като се обърнала къмъ Тома, прибавила: „нека при-